

Universiteto seniūnaitijos seniūnaitės Virginijos Jurgilevičienės veiklos ataskaita už 2020 metus

Klaipėda

2021 m. birželio mėn.

Seniūnaičio veikla yra susijusi su seniūnaitijos gyventojų gyvenamosios vietos teritorijų tvarkymu, atnaujinimu, su pagalba labiausiai pažeistiems bendruomenės nariams bei savo gyvenamosios vietovės materialiojo ir nematerialiojo paveldo puoselėjimas, o taip sveikatingumo, kultūros ir sporto renginiais ir su kitais bendruomenei svarbiais klausimais.

2020 m. sausio mėn. 7d., kaip Universiteto seniūnaitijos seniūnaitė, kreipiausi į Klaipėdos miesto savivaldybės administraciją dėl labai prastai prižiūrimo kiemo, kuris yra šalia gyvenamojo namo Kretingos g. 17. Pridėjau nuotraukas. Kadangi į Savivaldybę rašiau keletą kartų dėl šio kiemo nepriežiūros ir esu gavusi atsakymą, kad negali asfaltuoti, t.y. sutvarkyti dėl požeminių komunikacijų. Todėl 2020 m. į savivaldybę parašiau apie tą patį kiemą ir pasiūliau išspręsti problemą – užpilti laikiną dangą – skaldą ir taip likviduoti purvyną. Atsakymą gavau, kad nėra biudžete numatytas tokios dangos finansavimas. Seniūnaičiai: Egidijaus Vaitkevičiaus, Lilija Petraitienė pakvietė teikti pastabas dėl 2020 m. biudžeto tvirtinimo. Kreipiausi susitikimo metu, kodėl biudžete nėra numatytas laikinos dangos finansavimas? Atsakymą gavau, tiesa, žodžiu, kad jau numatytas. Pridedu prašymą.

Universiteto seniūnaitijos gyventojų gyvenimo kokybė priklauso ir nuo seniūnaitijų, kurios ją riboja. Luizės seniūnaitijoje, kuri kaip tik yra šalia Universiteto seniūnaitijos, ruošiamasi statyti dujinę katilinę, panaikinus katilinę, kuri yra Danės g. 8. Dėl šios katilinės, kad nebūtų įtraukta į vietovės lygmens teritorijų planavimo dokumentus, kelios bendruomenės paruošė ir išsiuntė raštus įvairioms institucijoms. Skundą ir atsakymus pridedu.

2020 m. balandžio mėnesį, jau prasidėjus Covid-19, gavau iš gyventojos, kuri gyvena Berbomo 15 namo prašymą padėti neįgaliai kaimynei, kurios globėjai neprižiūri, apleido ją žiurkėmis ir vabzdžiais. Iš neįgalios buto sklinda smarvė. Mano el. paštą ji sužinojo iš Savivaldybės puslapio, kuris skirtas viešinti seniūnaičių instituciją. Pirmiausia buvo kreiptasi į Klaipėdos miesto savivaldybės administraciją, tačiau nesulaukė pagalbos. Tada kaimynai nutarė prašyti seniūnaičio pagalbos, nes žiniasklaidoje perskaitė, jog yra tokia institucija. Kaimynų iniciatyva taip pat neįgalią aplankė Klaipėdos socialinės ir psichologinės pagalbos centro (toliau KSPPC) darbuotojai ir raštu informavo apie katastrofinę moters padėtį: Klaipėdos miesto savivaldybės administracijos Socialinių reikalų departamento Socialinės paramos skyriaus vedėją Audronę Liesytę (toliau – KMSASRDSPS), BĮ Klaipėdos miesto šeimos ir vaiko gerovės centro direktorę Ritą Bratėnaitę-Vitkienę, VšĮ Klaipėdos psichikos sveikatos centro (toliau – KPSC) vyr. gydytoją Aleksandrą Slatvickį.

Gavusi iš Berbomo g. 15 gyventojos prašymą bei pluoštą dokumentų, kurie buvo susiję su jų kaimyne, neskubėjome įsitikinti tų raštų teisingumu. Klausimas sudėtingas ir per dieną nespėndžiamas. Todėl, kai 2020 m. rugpjūčio mėn. 4 d. apsilankėme nurodytu adresu kartu su seniūnaitijos gyventoja, rusakalbe, tikėjome, kad tai ką surašė KSPPC, t.y. siūlytos rekomendacijos bus įgyvendintos ir kaimynus informuosime apie tinkamai sudarytas gyvenimo sąlygas. Mus nustebino, kad tai ką surašė KSPPC taip ir liko popieriuje, jokių realių veiksmų, kad neįgalios gyvenimo sąlygos pasikeistų, nepadaryta.

Pirmiausia aplankėme KMSASRDSPS vedėją A. Liesytę. Iš visų išvardintų institucijų, jos vadovaujama turi daugiausia valdžios galių. Kodėl nereaguoja į skundus? Išgirdome, kad skundą tyrė, tačiau dėl Covid-19 apklausė telefonu institucijas, kurios tiesiogiai dirba su neįgalia ir buvo gauta informacija, kad kaimynai meluoja. Tada skambinome KPSC socialinei darbuotojai, kuri prižiūri neįgalią ir pakvietėme įvertinti realią situaciją. Pasirodo, kai susitikome mes, seniūnaitė ir rusakalbė seniūnaitijos gyventoja bei socialinė darbuotoja, su neįgalia jos bute, tai sužinojome, kad globėjos vyras net smurtaudavo prieš moterį. Ji rodė ant rankų mėlynės, kurias paliko vyras, kai ją purtė.

Kaimynų skundai, apsilankymas vietoje ir bendravimas su moterimi, kuria, iš tikro, ne tik nesirūpinama, bet ji net patiria smurtą, vertė priimti tik vieną sprendimą – ieškoti kitą globėją. Tokį globėją pasiūlėme ir šiuo metu neįgalia moteris neturi nusiskundimų. Kaimynai taip pat. Pridedu kaimynų prašymus dėl pagalbos. Seniūnaičio veikla yra siejama su labiausiai pažeistomis gyventojų grupėmis. Dirbant tą darbą tiek seniūnaičiai, tiek gyventojai supranta, kad seniūnaičiai yra susiję su savivaldybe, bet nėra jos darbuotojai,

nes gauna ne atlyginimą, o tik išmoką – 50 eurų. Kita svarbi problema ta, kad į juos kreipiasi tik tada, kai nesulaukia pagalbos iš institucijų, kurių darbuotojai gauna atlyginimus ir turi kitokias valdžios galias. Todėl galimi susidorojimai su seniūnaičiais. Manau, kad tokį susidorojimą tenka stebėti, t.y. žiniasklaidos pagalba siekiama sumenkinti seniūnaičio reputaciją ir tai daro galimai daugiabučių namų „Mano būstas“ administratoriaus užsakymu.

Kai didžioji dalis Universiteto seniūnaitijos, kaip gyvenamasis rajonas, susiformavo apie 1960 metus, tai materialų ir nematerialų paveldą tenka formuoti.

Tai Sąjūdžio Ažuolas. Dar per pirmą seniūnaitės kadenciją pirmasis gyventojas, kuris kreipėsi į mane buvo iš Kretingos 19 namo. Jis susirado mane ir paprašė, kad padėčiau likviduoti šiukšlyną, kurį paliko „Klaipėdos želdiniai“ po teritorijos tvarkymo prie jo pasodinto Ažuolo skirto Sąjūdžiui. Turime seniūnaitijos teritorijoje nedidelį žemės lopinėlį, kuris priklauso Savivaldybei ir yra metai iš metų netvarkomas. Gyventojas, kuris pasodino ir rūpinosi Sąjūdžio medžiu, jau nėra gyvųjų tarpe, tai rūpestis - seniūnaitijai.

Universiteto seniūnaitijos seniūnaitė

Virginija Jurgilevičienė